

(1) וי, אָמַר: הַמְכַסֶּה אֶנִּי מֵאַבְרָהָם, אֲשֶׁר אֶנִּי עֹשֶׂה. יח וְאַבְרָהָם--הִיזָה לְגוֹי גָדוֹל, וְעַצִּים; וְנִבְרָכוּ-בוֹ--
כָּל, גּוֹיֵי הָאָרֶץ. יט כִּי יִדְעֵתִי, לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו, וְשָׁמְרוּ דְרָוֹךְ יי, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט--לְמַעַן, הִבִּיא יי עַל-אַבְרָהָם, אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר, עָלָיו. כ וַיֹּאמֶר יי, זַעֲקֵת סֹדֶם וְעַמָּרָה כִּי-רָבָה;
וְחִטָּאתָם--כִּי כְבֹדָה, מְאֹד. כא אֲרֹדְהָ-נָא וְאַרְאָהָ, הַכְּצַעֲקֵתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ כָלָה; וְאִם-לֹא,
אֲדַעָה. כב וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ סֹדְמָה; וְאַבְרָהָם--עוֹדְנוּ עִמָּד, לִפְנֵי יי. כג וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם,
וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְפָּח, צְדִיק עִם-רָשָׁע. כד אוֹלֵי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים, בְּתוֹךְ הָעִיר; הֲאֵף תִּסְפָּח וְלֹא-תִשָּׂא
לְמִקּוֹם, לְמַעַן חַמְשִׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּה. כה חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת בְּדָבָר הַזֶּה, לְהַמִּית צְדִיק עִם-רָשָׁע,
וְהִיָּה כַצְּדִיק, כְּרָשָׁע; חֲלָלָה לָךְ--הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ, לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. כו וַיֹּאמֶר יי, אִם-אֶמְצָא בְּסֹדֶם
חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר--וְנִשְׂאתִי לְכָל-הַמְּקוֹם, בְּעַבְדֶּיךָ. כז וַיַּעַן אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר: הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֵתִי
לְדָבָר אֶל-אֲדָנִי, וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְנֹאפֵר. כח אוֹלֵי יִחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְּדִיקִים, חַמְשָׁה--הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה, אֶת-כָּל-
הָעִיר; וַיֹּאמֶר, לֹא אֲשַׁחִית, אִם-אֶמְצָא שָׁם, אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה. כט וַיִּסָּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו, וַיֹּאמֶר, אוֹלֵי
יִמְצְאוּן שָׁם, אַרְבָּעִים; וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה, בְּעַבְדֶּיךָ הָאֲרַבְעִים. ל וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לֵאדֹנָי, וְאֲדַבְּרָה--אוֹלֵי
יִמְצְאוּן שָׁם, שְׁלֹשִׁים; וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה, אִם-אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים. לא וַיֹּאמֶר, הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֵתִי לְדָבָר אֶל-
אֲדָנִי--אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם, עֶשְׂרִים; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית, בְּעַבְדֶּיךָ הָעֶשְׂרִים. לב וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לֵאדֹנָי,
וְאֲדַבְּרָה אֶת-הַפֶּעַם--אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם, עֶשְׂרָה; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית, בְּעַבְדֶּיךָ הָעֶשְׂרָה. לג וַיֵּלֶךְ יי--כְּפֶאֱשֶׁר
כָּלָה, לְדָבָר אֶל-אַבְרָהָם; וְאַבְרָהָם, שָׁב לְמִקְמוֹ (בראשית יח יז-לג)

(2) כך אמר הקב"ה: כבר נתתי את הארץ מתנה לאברהם... וחמשה כרכים הללו בתוך שלו הם (בר"ר מט, ב)

(3) משל למלך שהיה לו בן והשליטו על כל נכסיו, ואמר הבן לאביו: 'אם אין אתה נותן לי הכסא שלך, היאך הכל יודעים שאתה מתבבני? אלא כשתתן לי מקום הכסא שלך הכל נותנין לי קלוסי'. כך, נתן האלהים לאברהם העולם, שנאמר: 'ויי אמר המכסה אני מאברהם' (שמות רבה טו, ח)

(4) דמלך המשיח יכבוש את כל העולם ויהיה לכל העולם דין ארץ ישראל, כמו שמבואר בר"מ פ"א מתרומות ה"ג ובפ"ה ממלכים ה"ו, דמלך ישראל שכובש מדינות אחרות אחר שכובש ארץ ישראל כולם יש להם קדושת ארץ ישראל... ועל זה אמרו בגמרא עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל העולם, היינו דמלך המשיח יכבוש את כל העולם ויהיה לכל העולם דין ארץ ישראל לכל הקדושות שבארץ ישראל (מנחת חינוך מצוה תקכ)

(5) עתידה ירושלים להיות כארץ ישראל וארץ ישראל ככל העולם כלו (ילקוט שמעוני ישעיהו סימן תקג)

(6) עתיד הקב"ה להשים אתכם נוחלים מסוף העולם ועד סופו... נמשלו ישראל כנקבה, מה נקבה נוטלת עישור מבית אביה, כך תפשו ישראל ארץ שבעה עממין שהיא עישור של שבעים אומות... אבל לעתיד לבוא שהם יורשים כזכר וכו' (ילקוט"ש יחזקאל סימן שפג)

(7)

לטהר אויר ארץ העמים... ויכין כסא כבוד להשראת השכינה בכל מקום... בשביל שיהיה תורה ועבודת ה' בכל הארצות לטהר אויר העולם כולו שיהיה מוכן להשראת השכינה... שהמלך המשיח יכבוש אח"כ את כל העולם כולו וממילא יהיה בכל בעולם קדושת ארץ ישראל... בכל הפרטים... יהיה בכל מקום דין ארץ ישראל... קומה אלקים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים... ע' שרי מעלה אבל לעתיד הכל תחת יד הקב"ה לבדו וכל העולם בבחינת ארץ ישראל והיינו קומה אלקים דייקא כי אתה תנחל... ולזה צריך הכנה לטהר אויר כל העולם כולו שיהיה מציאות שתתפשט שמה קדושת ארץ ישראל (ויואל משה, מאמר ישוב א"י, סימן קיא)

(8) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲנִי יי אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ... בְּמָה אֲדַע כִּי אֵינְךָ שֹׁנֵה... דַּע תִּדַע כִּי גַר יְהִיָּה זְרָעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְגו' [בראשית טו ז-יג]

(9) וְהִנֵּה יי נָצַב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ... הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרָעֲךָ... אֲכֹן יֵשׁ יי בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא נִדְעָתִי: [בראשית כח יג-טז]

(10) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲנִי יי: וְאָרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשָׁמִי יי לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם: וְגַם הַקְּמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן... לָכֵן אָמַר לְבָנָי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלֹת מִצְרַיִם... וְהִבְאֵתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ... אֲנִי יי: [שמות ו ב-ח]

(11) כֹּה אָמַר אֱדֹנָי יי בְּיוֹם בְּחָרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲשָׂא יָדַי לְזָרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאֲנֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲשָׂא יָדַי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: בְּיוֹם הַהוּא נִשְׁאַתִּי יָדַי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֵנִי לָהֶם זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ צָבִי הִיא לְכָל הָאֲרָצוֹת: וְאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שְׂקוּצֵי עֵינָיו הַשְּׁלִיכוּ וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם אֵל תִּטְמְאוּ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּמְרוּ בִּי וְלֹא אָבִו לְשִׁמּוֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת שְׂקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ וְאֹמַר לְשִׁפְךָ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אֹפִי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שָׁמִי לְבַלְתִּי הַחַל לְעֵינָי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִמָּה בְּתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: [יחזקאל כ ה-ט]

(12) השכל וידוע אותי כי אני יי עושה חסד משפט וצדקה בארץ (ירמיה ט כג)

(13) אֲבִיךָ הָלּוּא אֲכַל וְשָׂתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה אִזּו טוֹב לוֹ: דָּן דִּין עָנִי וְאֶבְיוֹן אִזּו טוֹב הָלּוּא הִיא הַדַּעַת אֶתִּי נְאֻם יי: [ירמיה כב א-טז]

(14) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאִתְּם כִּי כָלִם מְנַאֲפִים עֲצָרֶת בְּגָדִים: וַיִּדְרְכוּ אֶת לְשׁוֹנֵם קִשְׁתָּם שָׁקַר וְלֹא לְאִמוּנָה גָּבְרוּ בְּאֶרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל רְעָה יִצְאוּ וְאֶתִּי לֹא נִדְעוּ נְאֻם יי... בְּמִרְמָה מֵאֲנִי דַעַת אֶתִּי נְאֻם יי: [ירמיה ט א-ה]